

תאריך חתימת המסמך 20.6.24

התובעים:
1. נמר אלקרינאוי, ת"ז 201455227
2. אסלאם קרינאוי, 208895664

מרחוב אלסלאם 31, רהט
טלפון: 053-4240613

באמצעות ב"כ עו"ד אריאל פרייברג (מ"ר 62254)
ו/או יגאל רסקין
מרח' אבא הלל 7, רמת גן 5252204
טל': 03-7412358, פקס: 077-3180983
דוא"ל: Office@freiberg-law.com

– נ ג ד –

הנתבעים:
1. גידולי אגו בע"מ, ח.פ. 512548819
דואר נע הנגב, ישע 8543000
טל': 08-9965323, פקס: 08-9926320
דוא"ל: bitanm1@netvision.net.il

2. מר מוריס בן שטרית, ת"ז 069904217

3. קרנית, קרן לפיצוי נפגעי תאונות דרכים
מדרך מנחם בגין 23, תל אביב 66182
טלפון: 03-7111666, פקס: 03-7111661
דוא"ל: tviot@karnit.co.il

כתב תביעה

סוג התביעה ונושאה: פלג"ד

הסעדים המבוקשים: פיצויים בשל נזקי גוף בהתאם לסמכותו של בית משפט נכבד זה.

סכום האגרה: 791 ₪ (תקנה 34 לתוספת לתקנות בתי המשפט (אגרות), תשס"ז – 2007.

תיקים קשורים: לא קיימים תיקים קשורים.

הזמנה לדין (טופס 2 תקנה 10)

הואיל והתובעים הגישו למחוז שיפוט זה כתב תביעה נגדכם, המצורף בזאת, אתם מוזמנים להגיש כתב הגנה בתוך 60 ימים מיום שהומצאה לכם הזמנה זו.

לתשומת ליבכם, אם לא יוגש כתב הגנה לפי תקנה 130 לתקנות סדר הדין האזרחי, התשע"ט – 2018, תהיה לתובעים הזכות לקבל פסק דין שלא בפניך.

(1) בעלי הדין:

1. הנתבעת 1 הינה חברה העוסקת בגידול ו/או שיווק ו/או הפצה של תפוחי אדמה. ומי שבכל הזמנים הרלוונטיים לתביעה זו הייתה הבעלים ו/או המחזיקה ו/או מתירת השימוש ברכב מסוג מלגזה הנושא מ"ר 138739 (להלן: "הרכב") אשר נעדר ביטוח חובה כמתחייב מפקודת ביטוח רכב מנועי, תש"ל-1970.
2. הנתבע 2 הינו המחזיק ו/או המשתמש ברכב במועד התאונה.
3. הנתבעת 3 הינה קרן סטטוטורית שתפקידה לפצות נפגעי תאונות דרכים ואחראית לפיצוי התובעת מכח סעיף 12.12(א)(2) לחוק הפיצויים לנפגעי תאונות דרכים, תשל"ה-1975.
4. התובע 1, יליד 26.4.1989, נמנה במועדים הרלוונטיים על עובדי הנתבעת 1 ונפגע עת נדרס ע"י הרכב אשר היה נהוג ע"י הנתבע 2.
5. התובעת 2, אשתו של התובע 1 ואם ילדיו, מי שהיטיבה את נזקי גופו של התובע 1.

(2) פירוט הסעד המבוקש באופן תמציתי:

6. התובע 1 נפגע בתאונת דרכים כהגדרתה בחוק הפיצויים לנפגעי תאונות דרכים. הנתבעים חייבים לפצות את התובע מכח חבותם החוקית כמפורט לעיל.
7. התובע, מפעיל מכונות במועד התאונה, בעל ואב לילדים, נפגע בתאונה פגיעות קשות ונגרמו לו נזקים בעטיים איבד את כושרו לעבודה, עבודתו הופסקה ונגרמו לו הפסדי שכר.
8. מחמת התאונה ותוצאותיה נזקק התובע לעזרה מרובה ומוגברת בביצוע פעולות יום יומיות שונות ובניהול משק ביתו והוא יזקק לעזרה גם בעתיד.
9. מחמת התאונה ותוצאותיה נזקק התובע להוצאות בין מוניות והסעות מיוחדות והוא יזקק לכך גם בעתיד.
10. פיצוי בגין ההטבה שניתנה ותינתן בעתיד באמצעות התובעת 2.

(3) תמצית העובדות הנחוצות לביסוסה של עילת התביעה ומתי נולדה:

11. בתאריך 19.06.2022, בסביבות השעה 12:00, במסגרת עבודתו במפעל נדרס ע"י הרכב אשר היה נהוג ע"י הנתבע 2 והתובע נפגע ונחבל חבלות קשות (להלן: "התאונה").
- רצ"ב אישור משטרה, תוצאות שאילתא מאתר קרנית ותמונות הדריסה והפגיעה, מסומנים "כנספח 1"

12. לאחר התאונה טופל התובע 1 בבית החולים סורוקה, בבאר שבע, שהוא כאוב ונעדר יכולת להניע את רגלו, שם אובחנה חבלה לכף רגל ימין ובדיקת הדמיה הדגימה שבר דחיסה בראש המטטרטוס מימין. רגלו של התובע הושמה בסד גבס והוא שוחרר בהמלצה לרגל מורמת, נטילת משככי כאבים, נטילת זריקות נוגדי קרישה, איסור דריכה והמשך מעקב רפואי.
13. התובע המשיך במעקב רפואי במסגרת מרפאות החוץ של בית החולים סורוקה ובמסגרת הקהילה, עם תלונות של כאבים עזים והוחלט על הסרת הגבס, שטיפה והסרת השלפוחיות ולאחר חיטוי הושמה רגלו בחבישה והוא שוחרר בהמלצה להליכה באמצעות עזרים בלבד ללא דריכה, נטילת משככי כאבים, המשך זריקות, מעקב ומנוחה.
14. מחמת כאבים עזים אושפז התובע מספר פעמים בהם הגבס הוסר והוא נאלץ לעבור מספר הטריה במסגרתם נכרתו חלקי הקרסול הנמקים ולאחר חיטוי וטיפול תרופתי הוחזרה החבישה והוא שוחרר לביתו בהמלצות כאמור.
15. התובע אשר החל לסבול ממצב רוח ירוד, חרדה, קשיי שינה והירדמות, דכאון סף גירוי נמוך והתפרצויות זעם הופנה לקבלת טיפול פסיכיאטרי, וזאת, במקביל להמשך טיפול אורתופדי וטיפול ריפוי בעיסוק ופיזיותרפיה.
16. נוכח מצבו הפיזי, הכאבים העזים, היעדר היכולת לדרוך ומצבו הנפשי הוחל מתן טיפול רפואי נרקוטי וטיפול תרופתי פסיכיאטרי והוחלט להפנותו לרופא תעסוקתי אשר קבע כי אינו מסוגל בשלב זה לשוב לעבודתו ורק לאחר שיקום ניתן יהיה לשקול מחדש בהתאם.
17. לתובע ניתנו טיפולים תרופתיים נוספים הן לשיכוך כאב והן לייצוב והרגעת מצבו הנפשי, החרדה, הדכאון והתפרצויות הזעם והוא הופנה להמשך טיפול פסיכיאטרי והמשך טיפול אורתופדי כאמור.
18. הכאבים העזים התעצמו ורקמות כף רגלו ועקב רגל ימין התנפחו עם שינוי צבע וביום 1.9.22 אושפז בבית החולים סורוקה, שם אובחן נמק חלקי, והוא נותח לצורך הטריה וכריתת חלק מעקב וקרסול רגל ימין, במהלכם עלה חשש לזיהום העצם ועלתה האפשרות שיהיה צורך בכריתה נרחבת יותר. לאחר ניתוח הכריתה שוחרר התובע לביתו בהמלצה לנטילת טיפול אנטיביוטי, המשך איסור דריכה, עם המלצות להתאמת תזונה והמשך מעקב במסגרת מרפאות החוץ.
19. גם לאחר מעקב רפואי אינטנסיבי, נטילת טיפול תרופתי נרקוטי לצד טיפול ומעקב רפואי פסיכיאטרי כאמור נותר התובע מוגבל הגבלה ניכרת, כאבים עזים וחוסר יכולת להתנייד ללא עזרים והוחלט להפנותו למרפאת כאב לצורך איזון כאב ואיזון מצב פסיכיאטרי.
20. במסגרת הטיפול בכאב, לאחר העלאת מינונים של טיפול תרופתי נרקוטי פומי הופנה לשימוש בקנאביס רפואי לצד המשך טיפול נרקוטי פומי וטיפול תרופתי פסיכיאטרי לצד טיפול שיחתי עם הפניה למרפאת קרסול וכף רגל.

21. במסגרת טיפול במרפאת כף רגל וקרסול בבית החולים סורוקה, לאחר התייעצות מומחים הוחלט להפנות את התובע להתערבות ניתוחית לצורך ביצוע מניפולציה של הקרסול בצורה ארתרוסקופית לשחרור הדבקויות. הנעה בהתאם ליכולת והמשך מעקב אורתופדי וטיפול במרפאת כאב.

22. התובע נותר עם קושי ניכר בניידות, נזקק לעזרים ולתמיכה, סובל מכאבים עזים וקושי בתפקוד ובביצוע יומיומי, נזקק להמשך טיפול אורתופדי, טיפול במרפאות כאב, טיפול פסיכולוגי, פסיכיאטרי, שימוש בקנאביס, נטילת טיפול תרופתי לשיכוך כאב וטיפול תרופתי פסיכיאטרי.

רצ"ב תעודות רפואיות ותמונות, מסומנים "כנספח 2".

23. התאונה הוכרה ע"י המוסד לביטוח לאומי כתאונת עבודה. ועדות רפואיות של המוסד לביטוח לאומי קבעו את נכותו הצמיתה כדלקמן:

• **נכותו בעטייה של התאונה הראשונה – 10% בגין הגבלה בתאונות כתף ימין לפי סעיף ליקוי 42.1.1 (ד)1.**

• **נכותו הצמיתה בגין התאונה השניה כדלקמן:**

א. **נכות אורתופדית בשיעור 30% בגין קישיון לא נוח של הקרסול לפי סעיף ליקוי 48(3)(ג).**

ב. **נכות אורתופדית בשיעור 15% בגין צלקות בגוף נרחבות באזורים מרובים.**

ג. **נכות נפשית בשיעור 15% לפי סעיף ליקוי 34(ב)(2) בגין תגובת דחק פוסט טראומטית כרונית עם הגבלה קלה עד בינונית בכושר העבודה.**

נכות משוקללת בשיעור 49.42% לצמיתות.

רצ"ב פרוטוקולי והחלטות הועדות הרפואיות, מסומנים "כנספח 3".

24. התובע יליד 26.4.1989 כבן 33 במועד התאונה, היה במועד התאונה מפעיל מכוונות במפעלה של הנתבעת 1. לאחר התאונה ומחמת תוצאותיה איבד התובע את כושרו לעבודה, עבודתו הופסקה ולמן יום התאונה ועד היום מצוי מחוץ למעגל עבודה, עם קושי בניידות, הוא נזקק למעקב רפואי, תלות בתרופות פסיכיאטריות ומשככי כאבים והוא יזדקק לכך גם בעתיד.

רצ"ב אישור הפסקת עבודה, מסומן "כנספח 4".

25. התובע נשוי, בעל ואב לילדים, מתגורר ברהט בבית ללא מעלית. לאחר התאונה ומחמת תוצאותיה הפך התובע לתלוי באשתו, התובעת 2, ובבני משפחתו בניהול משק ביתו, תלות בביצוע פעולות יומיומיות, צורך בהסעות ונסיעות תכופות לטיפולים, תמיכה וסיעוד.

26. מאז התאונות ומחמת תוצאותיהן מתקשה התובע בניהול משק ביתו, הוא נזקק לעזרת הזולת באופן מוגבר ויזקק לכך גם בעתיד.

27. מחמת התאונות ותוצאותיהן, התובע אשר נפגע פגיעה קשה בקרסולו וברגלו נזקק בעטייה של התאונה להוצאות בגין נסיעות מיוחדות ומוניות כמו גם ליווי ותמיכה ויזקק להוצאות אלה גם בעתיד.

28. תביעת התובעת 2 מוגשת מכוח היותה מיטיבת נזקי גופו של התובע 1, כמי שמסייעת לו בביצוע פעולות היומיום השונות ותמשיך לעשות כך גם בעתיד.

(4) פירוט העובדות המקנות סמכות לבית המשפט

29. לבית משפט נכבד זה הסמכות לדון בתביעה על פי מהותה, ערכה ומקום ניהול עסקי הנתבעת.

חלק 3

30. להלן פירוט נזקי התובע:

א. נזק מיוחד:

הפסדי השתכרות בעבר –	₪ 250,000
עזרת הזולת בעבר –	₪ 105,000
הוצאות רפואיות ונסיעות לטיפולים בעבר –	₪ 21,000
הסעות מיוחדות ושימוש מוגבר במוניות בעבר –	₪ 38,000

ב. נזק כללי:

כב' בית המשפט מתבקש לפסוק לתובע פיצוי הולם בגין נזקיו, בין היתר, בראשי הנזק הבאים:

- (1) הפסדי השתכרותו בעתיד, על-פי מידת מוגבלותו התפקודית של התובע, או לחילופין, בהתאם לשיעור נכותו הרפואית, לרבות הפסדים בתקופת הפנסיה.
- (2) עזרת הזולת בעתיד.
- (3) הוצאות רפואיות ופארה רפואיות ונסיעות לטיפולים בעתיד.
- (4) הוצאות בגין רכישת אביזרים, התאמת מגורים ואביזרי נידות.
- (5) הוצאות נידות מוגברות והוצאות בגין הסעה בעתיד.
- (6) פיצוי בגין נזקיו הלא ממוניים של התובע 1.

ג. התובעת 2

(1) שווי העזרה שהושתה לתובע 1 בעבר- ₪ 135,000

(2) שווי העזרה שתמשיך התובעת 2 להעניק לתובע 1 בעתיד.

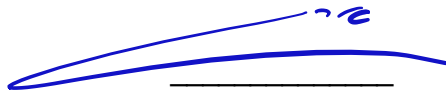
31. הנתבעים 1 – 2 חייבים לפצות את התובעים בהיותם המחזיק ו/או המשתמשים ו/או מתירי השימוש ברכב במועד התאונה.

32. הנתבעת 3 חייבת לפצות את התובעים מכח חבותה החוקית.

33. כל הטענות בכתב תביעה זה נטענות במצטבר או לחילופין, הכל לפי תכנון והקשרן.

34. לבית משפט נכבד זה הסמכות לדון בתביעה על פי מהותה, ערכה ומקום ניהול עסקי הנתבעים.

אשר על כן, מתבקש כבי' ביהמ"ש להזמין את הנתבעים לדין ולחייבן לפצות את התובעים כמפורט לעיל, בצירוף ריבית חוקית מירבית והפרשי הצמדה מלאים מיום הגשת התביעה ועד לתשלום בפועל, ולרבות הוצאות המשפט, שכ"ט עו"ד ומע"מ.

אריאל פרייברג, עו"ד
ב"כ התובעים